

[PLECIENIEC *sb m*

Pierwsze i drugie e prawdopodobnie jasne (tak w plecienie).

sg A plecieniec. ◇ pl I plecieńcami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. plecianka, plecionka.

Wieniec, girlanda:

Wyrażenie: »plecieniec słomiany«: Będzie śmiechu z potrzebę/ kiedy przekonany/ Miąłto Lauru plecieniec ponieście łomiány. ŁaszcPogrom 2.

a. Ornament architektoniczno-rzeźbiarski:

Szereg: »koronki i plecieńce«: A między koronkami y plecieńcami [inter coronulas et plectas] lwi y woły y Cheruby WujBib 3.Reg 7/29 (Linde s.v. plecianka, plecionka).

Synonim: wieniec.

Cf PLECIONKA, PLOTKA

MC